

efter at have hørt Ministerens Udtalelser, at tage Forslaget tilbage.

Bluhme: Jeg ønsker med et Par Ord at motivere Anledningen til, at jeg staar som Medforslagsstiller af dette Ændringsforslag. Andrageren, Overretssagfører Steenstrup, har bl. a. ogsaa henvendt sig til mig om dette Andragende. Vi kende det jo fra mange Aar tilbage, og jeg antager for Resten, at der fra mange Sider er fuld Sympati med Manden, en gammel Kollega af os, tidligere Medlem af Folketinget, og der er vist hos mange en Følelse af, at der maaske nok kan være sket ham Uret. Oprindelig har jeg ikke ønsket at være Forslagsstiller til dette Ændringsforslag, da jeg fandt det var naturligt, at Manden henvendte sig til sin egen Rigsdagsmand. Det har han imidlertid ikke gjort, og da jeg nu erfarede, at han havde henvendt sig til en anden Rigsdagsmand, min ærede Medforslagsstiller, ønskede jeg nok at gaa med for at kunne sige her i Salen, at i de mange Aar, dette Andragende har foreligget, er det tidligere flere Gange bleven indbragt af Repræsentanten for Ærø, den nuværende Rigsdagsmand for Ærø, og han har med rørende Omhu for Manden og for Andragendet og med Ihærdighed stræbt at skaffe Manden den Imødekommen, han søger om, og han har søgt saavel hos Regeringen som hos Finansudvalget at gøre det mest mulige for at skaffe Andrageren hans formentlige Ret. Det er ikke lykkedes, som bekendt, og til Gengæld for alt hans Arbejde og alle hans Anstrengelser, er han i sin Valgkreds bleven overfalden paa en hensynsløs Maade og beskyldt for ikke at varetage de Interesser, der ere betroede ham. Jeg vil i Anledning af de Overfald, han har været udsat for, benytte Lejligheden til at vidne om, at Kredens Rigsdagsmand har gjort, hvad han formaaede for at fremme dette Andragende og skaffe det fyldestgjort. Jeg har stillet mig som Medforslagsstiller ikke alene for at faa Lejlighed til at sige dette, men jeg er ogsaa efter Samraad med Rigsdagsmanden for Ærø gaaet med til dette Forslag, fordi han som Repræsentant ønsker, at det kunde imødekommes. Han er ikke bleven anmodet af Andrageren om at indbringe det, efter at denne har faaet det stærke Fjendskab imod ham. Men selvfølgelig nærer han, ligesom vi andre, Ønske om, at der var en Mulighed for at komme den gamle Mand i Møde.

Den Motivering, min ærede Medforslagsstiller har fremsat, har han meddelt mig, inden jeg gik med som Medforslagsstiller, og jeg saa i denne Motivering en Mulighed for, at der alligevel en Gang kunde komme noget ud af Sagen. Men selvfølgelig er jeg enig med ham i, at Andragendet maa tages tilbage, saa snart vi have hørt en Udtalelse desangaaende af Ministeren.

Thomsen: Som af den ærede Ordfører udtalt, er det rigtigt, at det Andragende, som Beboere i Omegnen af Rørbæk have indgivet, er en gammel Bekendt her i Tinget. Men det viser sig her, som for Resten ikke saa sjældent, at Befolkningen ude paa Landet har en stærk Tro, og hvor den har en Ret til at tale med, er den sejt og udholdende. Det viser sig maaske ikke mindst for Jydernes Vedkommende. Den Gang Hobro-Løgstørbanen blev anlagt, var man meget forbavset over, hvordan Stationerne vare anlagte paa denne Bane. Hvis man vilde tage et Kort og udskille Banelinien og saa tage en Passer og dermed afsætte Stationerne, saa kan man forklare sig, hvordan Stationerne ere blevne anlagte paa denne Bane. Hvis der skulde have været taget Hensyn til, hvor det kunde være bekvemt for Beboerne at have en Station, saa ere de meget uheldigt anlagte. Enhver, der er kendt paa Egnen, vil give mig Ret i, at der var ingen Grund til at lægge Stationerne, som de ere blevne lagte, hvis man vilde tage Hensyn til Befolkningen. Der blev lagt en Station 1 Mil fra Hobro ved Døstrup, hvor en Holdeplads vilde have været tilstrækkelig. Dernæst blev der anlagt en Station ved Nøragergaard, hvor der ikke var andre Beboere i Nærheden end Beboerne paa denne enkelte Gaard. Der ligger flere gode Sogne Nord for Rørbæk, og disse Sogne gjorde deres Bidrag til Banen afhængigt af, at de fik en Station ved Rørbæk. Imidlertid blev det ikke til noget den Gang, men at de Mænd, der havde med denne Sag at gøre, vare klare over, at der burde være en Station ved Rørbæk, fremgaar for det første deraf, at man straks eksproprierede Jord til Stationen. Men end ydermere skal jeg anføre, at da man i sin Tid stod der ved Rørbæk og talte om, om der skulde være en Station eller ikke, blev det gjort gældende fra mange Sider, at der burde være en Station der, det var aabenbart den bedste Plads for Omegnens Beboere. Og der